

Св. Дарове. II Приготвяне върующитѣ къмъ осветяване Св. Дарове. Следъ „Херувимската“ се чете просителна ектения, която бива последвана отъ възгласа на дякона „Возлюбимъ другъ друга, да единомыслиемъ исповѣмъ“, а пѣвцитѣ пѣятъ: „Отца и Сына и Святаго Духа, Троицу единосущную и нераздѣльную. Следва възгласа (на дякона) „Двери, двери, премудростію вонмемъ“, въ отговоръ на който хорътъ (пѣвцитѣ) пѣятъ „Символа на вѣрата“, за да засвидѣтелствуватъ предъ Бога и Църквата, и всички намиращи се въ храма, че сж „вѣрни“; III Възбуждане вѣрващитѣ за достойно предстояние при извършване причастяването, и начало на причастіето се започва съ възгласа на дякона „Станемъ добръ, станемъ со страхомъ, вонмемъ, святое возношеніе въ мирѣ приносимъ“—на което хорътъ отговаря: „Милостѣ мира, жертву хваления“, следъ което иде священниковия възгласъ: „Благодатъ Господа Нашего Иисуса Христа, и любви Бога и Отца, и причастіе Св. Духа, буди со всѣми вами“—последванъ отъ отговора на хора: „И со духомъ твоимъ“; подиръ това свещеникътъ възгласява: „Горѣ имѣмъ сердца“—хоръ: „Имамы ко Господу“, свещеникъ: „Благодаримъ Господа“—и хорътъ (вѣрващитѣ) започватъ да благодарятъ и прославятъ Бога, посрѣдствомъ отговора (на хора): „Достойно и праведно естъ покланяться. . . и 2) въ молитвата, която свещеникътъ въ това време чете тайно, и която свършва гласно съ думитѣ: „Побѣдную пѣснь поюще, вопіюще, взывающе и глаголюще“ и въ пѣсеньта на хора: „Святъ, святъ, святъ, Господь Саваодъ, исполнь небо и земля славы Твоея, осанна въ вышнихъ, благословенъ гряди во име Господне, осанна въ вышнихъ“. IV Възнясене и осветяване на Св. Дарове. Священникътъ чете молитва и спомня за тайната вечера и думитѣ, казани при нея отъ Спасителя „Примите ядите, сіе естъ Тѣло Мое. . . пийте отъ нея вси: сія естъ Кровь Моя“... на които хорътъ отговаря съ „аминь“. Следъ това иде священниковиятъ възгласъ: „Твоя отъ Твоихъ, Тебѣ приносяще, О всѣхъ и за вся“, който хорътъ сѣкашъ прекъсва, запѣвайки тутакси: „Тебѣ поемъ, Тебе благословимъ, Тебе бла-

годаримъ, Господи, и молимъ Ти ся. Боже нашъ“. Този е най-важния, най-вѣрховния моментъ въ Л-та на вѣрнитѣ, защото въ време пѣеніето на тази пѣсень става осветяването на Св. Дарове. V) Спомняне членоветѣ на небесната и земна църкви. Понеже причастяването е една жертва на Бога за живитѣ и мъртвитѣ, свещеникътъ спомня при осветяването на Св. Дарове светиитѣ и особено—Божията майка, възгласяйки: „Изрядно о пресвѣтѣй, пречистѣй, прѣблагословенѣй, славнѣй Владычице нашей Богородицѣ и Присно дѣвѣ Маріи“—въ отговоръ на което хорътъ запѣва похвалната пѣсень въ честь на Божията майка: „Достойно естъ, яко воистинну блажити тя, Богородицу“. . . която при Литургията на Св. Василия велики се замѣня съ пѣсеньта: „О тебе радуется, благодатная, всякая тварь“, а въ голѣмитѣ праздници—съ тѣй нареченитѣ „задостойници“ (гл. т.). После свещеникътъ се моли за починалитѣ, свършили въ вѣра и покаяние, и за спасеніето на живитѣ, възгласяйки: „Въ первыхъ помяни Господи...“, на което хорътъ отговаря „И всѣхъ и вся“; VI) Приготвяне къмъ причастяване. То сѣсъстои: 1) отъ просителна ектения, започваща съ думитѣ: „Вся святѣя помянувше, паки и паки миромъ Господу помолимся“; 2) отъ Господнята молитва, „Отче нашъ“, която хорътъ пѣе следъ възгласа на свещеникътъ: „И сподоби насъ, Владыко, со дерзновеніемъ неосужденно смѣти призывать Тебе небесаго Бога Отца и глаголати“; 3) отъ възгласъта на свещеника: „Вонмемъ святая святѣмъ“, и отговорътъ на хора: „Единъ святъ, единъ Господъ и Иисусъ Христосъ, во славу Бога Отца, аминь“. VII) Причастяване на священослужителя и мирянитѣ, и благодарностъ. Когато священослужителитѣ се причастяватъ въ храма хорътъ пѣе тѣй наречената „Причастна“. следъ което свещеникътъ съ Св. Дарове въ рѣка, възгласъ: „Со страхомъ Божиимъ и вѣрою приступите“, което означава явяването на Иисуса Христа следъ Възкресеніето, и хорътъ радостно пѣе, като че посрѣща Иисуса: „Благословенъ грядъй во имя Господне, Богъ Господи явися намъ“. Следъ като свещеникътъ прочете три молитви: